

Arrest

nr. 110 102 van 19 september 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 5 november 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 18 oktober 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 augustus 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. HALSBERGHE, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 23 juli 2012 dienden verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 5 oktober 2012 verklaarde de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de in punt 1.1. bedoelde aanvraag onontvankelijk. Verzoekers werden hiervan in kennis gesteld op 12 oktober 2012.

1.3. Op 18 oktober 2012 besloot de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris tot intrekking van de in punt 1.2. bedoelde beslissing.

1.4. Eveneens op 18 oktober 2012 verklaarde de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de in punt 1.1. bedoelde aanvraag opnieuw onontvankelijk. Verzoekers werden hiervan in kennis gesteld op 29 oktober 2012.

Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter §3 - 4° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 09.10.2012 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Betrokkene legt bij zijn aanvraag verschillende bijlagen voor aangaande de medische toestand van betrokkene. Er kan met deze bijlagen echter geen rekening gehouden worden gezien er op het standaard medisch getuigschrift dd. 10.07.2012 en 21.05.2012 niet verwezen wordt naar deze bijlagen, noch voldoen deze bijlagen aan het model vereist door Art.9ter §1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007.

Op het standaard medisch getuigschrift dd 25.04.2012 wordt verwezen naar een bijlage dd 06.04.2012. Deze bijlage kan echter niet mee in overweging worden genomen overeenkomstig art 9ter §1, 4e lid, aangezien deze bijlage ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag.

Derhalve kan uit het voorgelegd standaard medisch getuigschrift niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terug keer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).”

2. Over de rechtspleging en de ontvankelijkheid

2.1. Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van verzoekers te leggen.

2.2. Uit het verzoekschrift blijkt dat de tweede verzoekende partij minderjarig is, wat ook blijkt uit de bestreden beslissing. Zij beschikt gezien haar leeftijd niet over de vereiste bekwaamheid om in eigen naam een annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in te stellen. Het beroep tot nietigverklaring is bijgevolg niet ontvankelijk in zoverre het, in eigen naam, wordt ingediend door de tweede verzoekende partij (cf. RvS 15 februari 2006, nr. 155.037). Verwerende partij kan derhalve gevolgd worden in haar opwerping in de nota dat *“tweede verzoekers annulatieberoep onontvankelijk is”*.

Het beroep wordt derhalve enkel onderzocht voor zover het werd ingediend door eerste verzoekende partij (hierna: verzoeker).

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel werpt verzoeker op: *“Schending van de formele motiveringsverplichting zoals vastgelegd in art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 Vr.W. 15.12.1980, tevens schending van artikel 9ter Vr.W. 15.12.1980 en van de materiele motiveringsplicht, en schending van het zorgvuldheids- en redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur in hoofde van verweerster”*.

Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift als volgt:

“De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de uitoefening van haar wettelijk toezicht bevoegd na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond ervan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvSt. 17 januari 2007, nr. 166.860 ; RvSt. 7 december 2001, nr 101.624, RvV 5 juni 2009, nr 28.348).

III. 1.1. Volgens verweerster lijdt de zoon van eerste verzoeker niet aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit en is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst een inbreuk uitmaakt op de Europese Richtlijn 2004/83/EG noch op art. 3 EVRM, en dit onder verwijzing naar art. 9ter §3 - 4° Vr.W. 15.12.1980, aangezien verweerster naar deze wetsbepaling verwijst om te motiveren dat zij geen rekening dient te houden met de bijlagen gevoegd aan de aanvraag voor eerste verzoeker dd. 23.07.2012 gelet op de medische toestand van diens zoon Dion, tevens tweede verzoeker, om de enkele reden dat de standaard medisch getuigschriften dd. 10.07.2012 en 21.05.2012 zelf, aan dewelke de bijlagen waren gevoegd en in de aanvraag opgenomen in de inventaris van de aanvraag onder stuk Ibis, geen melding maken van de gevoegde bijlagen.

Met andere woorden wordt de aanvraag van eerste verzoeker, gebaseerd op de levensbedreigende ziekte van tweede verzoeker en waardoor eerste verzoeker en diens gezin waaronder tweede verzoeker niet kunnen reizen, door verweerster onontvankelijk verklaard omdat zij art. 9ter §3, 4° Vr.W. 15.12.1980 dermate formalistisch en contra legem leest, dienvolgens zij geen rekening wil houden met de aan haar op regelmatige wijze en samen met de standaard medisch getuigschriften dd. 10.07.2012 en 21.05.2012 voorgelegde medische stukken die bewijzen dat tweede verzoeker zijnde de minderjarige zoon van eerste verzoeker, lijdt aan een levensbedreigende ziekte.

III.1.2. Naar luid van art. 9ter §3, 4° Vr.W. 15.12.1980 kan de aanvraag van verzoekers onontvankelijk worden verklaard (...) :

(...)

wanneer de ziekte van tweede verzoeker niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, naar luid waarvan (eigen cursivering en onderlijning):

(...)

III. 1.3. Naar luid van art. 9ter§1, 2e en 3e lid Vr.W. 15.12.1980 (eigen cursivering en onderlijning) :

(...)

wordt nergens in de wettekst vermeldt dat op straffe van onontvankelijkheid, de overige door verzoekers bij hun medegedeelde standaard medisch getuigschriften dd. 10.07.2012 en 21.05.2012 gevoegde bijlagen die 'alle nuttige en recente medische inlichtingen' om- vatten aangaande de medische toestand van tweede verzoeker en dewelke samen met de standaard medische getuigschriften dd. 10^o07.2012, 21.05.2012 en 25.04.2012 op 22.07.2012 aan verweerster werden overgemaakt; als dusdanig als bijlage(n) aan het standaard medische getuigschriften dd. 10.07.2012, 21.05.2012 dienen te zijn vermeld en er als dusdanig dienen in opgenomen te worden met vermelding van de bijlagen op het standaard medische getuigschrift zelf.

Dat de voormelde wetsbepaling van art. 9ter §1, 2e en 3e lid Vr.W. 15.12.1980 zich niet verzet tegen de voeging van aanvullende nuttige en recente medische inlichtingen aan het standaard medische getuigschrift zonder als dusdanig als bijlage in het standaard medische getuigschrift zelf te worden vermeld, zodat in elk geval de thans bestreden beslissing de bepalingen en draagwijdte van art. 9ter §1, 2e en 3e lid Vr.W. 15.12.1980 en art. 9ter §3, 4° Vr.W. 15.12.1980 miskent en schendt aangezien de arts-adviseur dd. 09.10.2012 meldt dat de aandoening waaraan de tweede verzoeker en minderjarige zoon van eerste verzoeker lijdt : 'geen onmiddellijke bedreiging inhoudt voor het leven van betrokkene. Het betreft hier geen kritieke gezondheidstoestand en evenmin van een zeer vergevorderd stadium van ziekte' zonder dat de arts-adviseur rekening houdt met alle aan hem op regelmatige wijze voorgelegde stukken.

III.1.4. Aangezien art. 9ter §3, 4° Vr.W. 15.12.1980 uitdrukkelijk verwijst naar art. 9ter §1, eerste lid Vr.W. 15.12.1980 zoals hiervoor eh gelet de samenhang met 9ter §1, tweede en derde lid Vr.W. 15.12.1980, is het thans duidelijk dat verweerster de formele motiveringsverplichting zoals vastgelegd in art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 Vr.W. 15.12.1980 juncto art. 9ter §3, 4° Vr.W. 15.12.1980 schendt, nu zij art. 9ter §1, eerste lid Vr.W. 15.12.1980 en gelet de samenhang met 9ter §1, tweede en derde lid Vr.W. 15.12.1980 zodanig interpreteert, dat volgens verweerster het in 9ter §1, derde lid Vr.W. vermelde standaard medisch getuigschrift zelf een verwijzing zou moeten bevatten naar alle nuttige en recente inlichtingen aangaande de ziekte waaraan tweede verzoeker lijdt, en voorkomend naar de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst.

Dat 9ter §1 Vr.W. 15.12.1980 nochtans duidelijk is, wanneer het enerzijds verwijst naar de de noodzaak aan een standaard medisch getuigschrift enerzijds en de mogelijkheid van aanvullende nuttige en recente inlichtingen aangaande de ziekte waaraan tweede verzoeker lijdt anderzijds.

Dat nergens in de kwestieuze wettekst van 9ter §1 Vr.W. 15.12.1980 is vereist dat de 'aanvullende nuttige en recente inlichtingen aangaande de ziekte waaraan de vreemdeling' lijdt, als bijlage aan het

standaard medisch getuigschrift in het standaard medisch getuigschrift moeten worden aangemerkt om in aanmerking te worden genomen !

III. 1.5. Verweerster schendt derhalve met de bestreden beslissing de formele motiveringsverplichting zoals vastgelegd in art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen juncto artikel 62 Vr.W. 15.12.1980 en artikel 9ter Vr.W. 15.12.1980, en schendt daarenboven eveneens de materiele motiveringsplicht, en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Het is werkelijk tergend en roekeloos dat verweerster het bestaan van een levensbedreigende aandoening in hoofde van tweede verzoeker achteloos ter zijde schuift onder verwijzing naar een zagezegd uiterst doorgedreven formalistische lezing van met 9ter §1, tweede en derde lid Vr.W. 15.12.1980 om gelezen in samenhang met 9ter §1, eerste lid Vr.W. 15.12.1980 en art. 9ter §3, 4° Vr.W. 15.12.1980 te besluiten tot de onontvankelijkheid van de aanvraag dd. 23.07.2012.

Verweerster miskent met de bestreden beslissing die blijkbaar past in haar beleid, manifest de wettekst waaraan zij uitvoering moet geven, zij neemt daarenboven een beslissing die uitermate onzorgvuldig is gemotiveerd en elke redelijkheid mist in het licht van de draagwijdte van de bestreden beslissing zelf.

Het overduidelijk levensbedreigend karakter van de aandoening waaronder tweede verzoeker lijdt en die hem onder het toepassingsveld van art. 9ter Vr.W. 15.12.1980 brengt, miskennen onder de zagezegde verwijzing naar art. 9ter §3, 4° Vr.W. 15.12.1980 terwijl alle recente stukken verweerster bekend zijn om te besluiten tot de onontvankelijkheid (en gegrondheid) van de aanvraag, is daarenboven stuitend onredelijk.

De bestreden beslissing is wegens het voormelde motiveringsgebrek niet wettig gemotiveerd en dient dan ook te worden vernietigd."

3.2. Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

3.3. De bestreden beslissing steunt op de toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet "zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (B.S. 06.02.2012)". Deze bepaling luidt als volgt:

"§ 1 De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2. (...)

§ 3

De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° (...)

2° (...)

3° (...)

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

5° (...).

- § 4 (...)
- § 5 (...)
- § 6 (...)
- § 7 (...).

3.4. Uit de bestreden beslissing en het advies van de arts-adviseur waarop deze beslissing steunt, blijkt dat de beoordeling dat *“de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in [artikel 9ter] § 1, eerste lid [van de Vreemdelingenwet]”* onder meer tot stand kwam zonder rekening te houden met bijlagen gevoegd bij de standaard medisch getuigschriften van 10 juli 2012 en 21 mei 2012.

3.5. Kernbetoog van verzoeker is dat de bijlagen bij de betrokken standaard medisch getuigschriften regelmatig voorgelegde stukken zijn, waarmee rekening diende te worden gehouden. Zij dienen naar zijn oordeel te worden beschouwd als nuttige en recente inlichtingen in de zin van 9ter, §1, derde lid van de Vreemdelingenwet, die niet aan enige vormvereiste onderworpen zijn.

3.6. De aanvraag om machtiging tot verblijf die op grond van medische redenen wordt ingediend, dient een standaard medisch getuigschrift te bevatten dat de ziekte vermeldt, de graad van ernst van de ziekte en de noodzakelijk geachte behandeling. Het is geenszins betwist dat de in punt 3.4. vermelde standaard medische getuigschriften die door verzoeker werden ingediend samen met de medische verblijfsaanvraag de noodzakelijke vermeldingen bevatten en derhalve is voldaan aan de vormvereiste die is opgenomen in artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij onder meer van oordeel is dat zij bij de beoordeling van de aanvraag om machtiging tot verblijf geen rekening dient te houden met de andere overtuigingsstukken die door verzoeker bij zijn in punt 1.1. bedoelde aanvraag werden gevoegd, in casu de bijlagen gevoegd bij de standaard medisch getuigschriften van 10 juli 2012 en 21 mei 2012. Verwerende partij komt tot dit besluit omdat de kwestieuze standaard medisch getuigschriften er niet naar verwijzen en de betrokken bijlagen geen standaard medisch getuigschrift vormen. Deze stelling vindt echter geen steun in artikel 9ter, §1, derde lid van de Vreemdelingenwet, zoals verzoeker terecht opmerkt in zijn verzoekschrift. Voormelde wetsbepaling voorziet dat van de vreemdeling die op medische gronden tot een verblijf wenst te worden gemachtigd wordt verlangd dat hij *“alle nuttige en recente inlichtingen [...] aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft”* samen met zijn aanvraag overmaakt. Hierbij wordt niet bepaald dat zij de vorm dienen aan te nemen van een standaard medisch getuigschrift, noch dat er door een standaard medisch getuigschrift naar verwezen dient te worden. Verzoeker kan dan ook worden gevolgd in zijn betoog dat verwerende partij met deze gegevens rekening diende te houden. Nu verwerende partij in de bestreden beslissing uitdrukkelijk erkent dat zij met de bijlagen gevoegd bij de standaard medisch getuigschriften van 10 juli 2012 en 21 mei 2012 geen rekening heeft gehouden, kan verzoeker derhalve worden gevolgd in zijn standpunt dat de zorgvuldigheidsplicht werd miskend.

3.7. Waar verwerende partij in haar nota opwerpt dat *“het loutere gegeven dat verzoekers bij hun aanvraag om machtiging tot verblijf een aantal medische attesten hebben gevoegd, [...] vanzelfsprekend niet [maakt] dat hun aanvraag zomaar ontvankelijk en gegrond zou moeten worden verklaard”*, dient de Raad op te merken dat dit niet betekent dat verwerende partij geen rekening dient te houden met deze medische attesten, aangezien hun inhoud van belang kan zijn bij de beoordeling van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van medische redenen.

Verwerende partij betoogt verder in haar nota dat *“overeenkomstig de bijlage bij het KB dd. 24.01.2012 het standaard medisch getuigschrift onder punt G/ het aantal bijlagen bij het standaard medisch getuigschrift dient te vermelden”*. De Raad stelt echter vast dat de wetgever geen sanctie heeft voorzien wanneer het aantal bijlagen niet vermeld wordt in het standaard medisch getuigschrift. Evenmin voorziet het betrokken koninklijk besluit een sanctie. Evenmin blijkt nergens uit dat de bijlagen die gevoegd worden bij een standaard medisch getuigschrift slechts onderzocht moeten worden als het standaard medisch getuigschrift ernaar verwijst. Een a contrario-afleiding uit arresten van de Raad volstaat te dezen niet.

Waar verwerende partij opwerpt dat rekening werd gehouden met de bijlage bij het standaard medisch getuigschrift van 25 april 2012 dient de Raad op te merken dat dit geen afbreuk doet aan de vaststelling dat verwerende partij onterecht geen rekening heeft gehouden met de bijlagen bij de standaard medisch getuigschriften van 10 juli 2012 en 21 mei 2012.

Verwerende partij werpt in haar nota *“ten overvloede”* op dat verzoeker zich beperkt tot *“een louter theoretisch betoog”* en dat verzoeker niet aantoont welk belang hij heeft bij zijn kritiek. De Raad dient ten overvloede op te merken dat verzoeker wel degelijk belang heeft bij zijn kritiek die er op concrete wijze toe strekt te stellen dat de bestreden beslissing tot stand kwam zonder dat bepaalde medische stukken bekeken werden. Verwerende partij toont niet aan dat deze stukken de bestreden beslissing niet kunnen ombuigen. Waar verwerende partij *“ten overvloede”* nog meegeeft dat met de betrokken bijlagen *“hoe dan ook geen rekening diende gehouden te worden”* en vervolgens haar visie daaromtrent uiteenzet in de nota, dient de Raad op te merken dat geen rekening kan worden gehouden met een a posteriori motivering voor wat betreft de betrokken bijlagen.

3.8. Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing aangezien de overige motieven die figureren in de bestreden beslissing haar niet kunnen schragen. Ook de arts-adviseur hield blijkens zijn advies van 9 oktober 2012, waarnaar de bestreden beslissing verwijst, geen rekening met de bijlagen gevoegd bij de standaard medisch getuigschriften van 10 juli 2012 en 21 mei 2012 toen hij tot de slotsom kwam dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden dienen deze niet onderzocht te worden (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 18 oktober 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend dertien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA